

Nr 77

Av herr **Senander m. fl.**, om översyn av samordningen mellan de statsanställdas sjukförmåner och den allmänna sjukförsäkringen.

Då beslut fattades om samordning av statstjänstemännens sjukförmåner med allmänna sjukförsäkringen utgicks ifrån att ingen tjänsteman skulle lida minskning i sina tidigare förmåner genom samordningen. Under den tid sjukförsäkringen varit i kraft har det dock visat sig, att denna utfästelse inte till fullo infriats. I en del avseenden har försämringar inträtt, bortsett från att samordningen orsakat en hel del pappersexercis och »spring» i olika instanser.

Några exempel på försämringar skall här anföras.

En tjänsteman i dyrortsgrupp 4 (Göteborg m. fl. orter) uppbär en månadslön på 845 kronor plus 11 kronor som kompensation för föreskriven avgift till allmänna sjukförsäkringen eller sammanlagt 856 kronor. Per år utgör lönen 10 272 kronor. Vid sjukdomsfall avdrages från hans lön 22 kronor per dag, motsvarande vad som utgår enligt inkomstklass 10 i sjukförsäkringen. När sjukkassan emellertid bestämmer sjukpenningens storlek utgår den från årslönen minskad med det belopp av 210 kronor, som tjänstemannen på sin självdeklaration får avdraga för resor till och från arbetet. Därigenom blir han placerad i en lägre sjukpenningklass och erhåller endast 14 kronor från sjukkassan. Om sjukkassan, liksom vederbörande statsverk, utgått från bruttolönen skulle han ha erhållit 16 kronor. Genom dessa skilda tolkningar orsakas tjänstemän i detta inkomstläge en direkt förlust.

Om en tjänsteman av någon anledning råkat uppge för låg årsinkomst har det visat sig svårt, för att inte säga omöjligt, att få en ändring till stånd.

Kostnaderna för sjukhusvård bestreds före samordningen till hälften av statsverket. Därest tjänstemannen tillhörde sjukkassa bekostade denna den andra hälften. Nu får tjänstemannen faktiskt bestrida hela kostnaden genom att dagersättningen minskas med 3 kronor vid sjukhusvistelse. Förlusten härvidlag är i varje fall 1: 50 kronor per dag.

Beträffande olycksfall i tjänsten har en väsentlig försämring ägt rum genom att olycksfall numera jämställts med vanliga sjukdomsfall. Tolkningen av vad som skall räknas som olycksfall har blivit snävare, och vanlig sjukersättning utbetalas tills dess det efter en ganska omständlig procedur avgjorts huruvida olycksfall föreligger. Vidare berättigar inte de s. k. färdolycksfallen, d. v. s. olycksfall under färd till och från arbetsplatsen, till olycksfallsersättning, vilket tidigare var fallet.

Slutligen bör det anföras, att det s. k. kompenstationstillägget för avgifterna till sjukförsäkringen icke täcker de verkliga utgifterna. I Göteborg torde merutgiften uppgå till cirka 50 kronor om året.

Detta är några exempel på att utfästelsen till statstjänarna, att de icke skulle lida minskning i sina tidigare sjukförmåner genom samordningen, icke helt uppfyllts. En översyn av de praktiska verkningarna av samordningen bör därför snarast komma till stånd i syfte att åstadkomma rättelse i missförhållandena.

En ständig källa till irritation har varit, att statstjänarna, från att de tidigare vid sjukdom endast haft sitt mellanhavande med respektive statsverk, numera även måste hämta en del av sin sjukersättning från sjukkassan. Detta är förenat med besvär och inte så litet krångel. Sjukersättningen borde därför i sin helhet utbetalas av vederbörande statliga myndighet, varvid denna i sin tur får klara upp mellanhavandet med sjukkassan. Därigenom skulle de sjuka besparas den irritation som nu av olika anledningar uppstår genom att en del av sjukersättningen utgår från sjukkassan och en annan del utfås av en statlig myndighet.

Med anledning härav yrkas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer dels om en översyn av de praktiska verkningarna av samordningen mellan de statsanställdas sjukförmåner och den allmänna sjukförsäkringen i syfte att avlägsna de missförhållanden som ovan påtalats, och dels att sådana föreskrifter utfärdas, att de statsanställda vid sjukdomsfall kan erhålla *hela* sin sjukersättning från det statsverk, vid vilket de är placerade.

Stockholm i januari 1956

Knut Senander

Helmer Holmberg

H. Hagberg